

Rád tekintek Jézus, ki életem adója vagy.
Teremtettségem tudatában egyetlen, ki végtelen és tisztán Szent, nagy.

Ó mennyire szeretném élni azt, mit te tanítottál - de oly gyakran nem megy
életem útján, ha csak magamét járom, elbukom keresztemmel itt lenni.

Zsarnokoskodna felettem a gőgös, irigy, mihaszna sátán,
de nem szabad elszomorodnom eme sok rossz láttán.

Anyai szívre bíztad egész létünket a keresztt oltárán.
Ne vesszen el gyermeked, s te hordozod keresztjét a vállán.

Füzér a kézben, áldott gyöngyszemek, kincsek mosolyognak –
csendben, egyre jobban lesznek tetteim Krisztuséhoz hasonlóak.

Üzensz, éltetsz, hisz látom arcodat ez imában
- lüktet bennem az egymás utáni szó
lélekkel eltelve, misztikusan szemlélve válik életté bennem az isteni jó.

Zengem énekem Máriával minden nap, Mágifikát, és az igen, a „*fiat*”
eme szent hivatásban: tegyem áldozattá magamban az Isten Fiát.

Életemet kívánod teljesen tiédnek szüntelen.
Adni akarom, most is, anyádéval együtt, hogy ne legyen reménytelen.

Rózsákat, illatosat fonok koszorúba,
kimondom Szent Neved: JÉZUS
- alkosson, formáljon, készítsen a mennyei útra.

imádkozd

naponta

a

Kedves imádkozni vágyó Testvérem!

Az ebben a füzetben összegyűjtött gondolatok a rózsafüzérrel kapcsolatosan - az utolsó vers kivételével -, nem saját gondolataim. Forrásként több irodalmat felhasználtam. Elsősorban megjelölöm itt a Szentírást, amely kereszténységünk legnagyobb írásos forrása, hisz Isten személyes kinyilatkoztatását tartalmazza számunkra. Hitünk összefoglalása a Katolikus Egyház Katekizmusában (KEK) található, amely ugyancsak elősegíti mind jobban átélni a rózsafüzér imádságának, ennek a „mini Evangéliumnak” háttérét. Ezt világosította meg még jobban II. János Pál pápának 2002-ben kiadott Rosarium Virginis Mariae (R.V.M.) kezdetű apostoli levele, melyből ugyancsak emeltem ki főbb, segítő gondolatokat. További elmélkedéseket a titkokhoz a Rózsafüzér-imakönyvből vettem.

Remélem ez a kis gyűjtemény segítség lehet a szentolvasó rendszeresebb és mélyebb imádkozásához mindannyiuk számára akár egyéni imádság keretében, akár közösségi alkalmakon.

Horváth Tamás plébános

Tartalom

Miért is imádkozni?	3
Rosarium Virginis Mariae apostoli levélből	4
Imádságok	5
Rózsafüzér imádkozásának módja	6
Örvendetes szentolvasó	8
Világosság szentolvasója	16
Fájdalmas szentolvasó	24
Dicsőséges szentolvasó	32
Horváth Tamás - Rózsafüzér	40

I. A Szűzanya mindig azt kereste, hogy közel lehessen Jézushoz, hogy minél inkább az Ő akarata szerint élhessen. Mennyire akarok tanuláson, munkán, szórakozásom közben is Jézushoz közel lenni? Hajlandó vagyok-e ezért olyan szórakozásokról lemondani, melyek eltávolítanak Tőle?

II. Isten Máriát minden kegyelmek Anyjává, és minden isteni ajándék közvetítőjévé koronázta, hiszen mindig csak Fia dicsőségét kereste. Én kinek, minek a dicsőségét keresem? Jézus vagy Mária dicsőségéért hajlandó vagyok-e lemondani saját dicsőségemről?

III. A Szűzanya megkoronázása a hűséges szolgálat jutalma. Mennyire tudok hűséges, kitartó lenni imáimban? Hűségesen járok-e templomba? Amikor csak tehetem, járulok-e szentáldozáshoz?

III. A Szűzanya várta halálát, hiszen csak a halál után juthatunk az örök életbe. Gondoltam-e arra, hogy bármikor meghalhatok? Kész vagyok-e lélekben, hogy elfogadjam a halált, mint az örök élet kezdetét?

5. aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott

Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony, öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona. (Jel 12,1)

„Végül a szeplőtelen Szűzet - az áteredő bűnnek minden szennyétől ép-ségben megőrzötte - földi életének végén testestül-lelkestül fölvette Isten a mennyi dicsőségbe. Fölmagasztalta, a mindenség királynéjává tette őt az Úr, hogy tökéletesebben hasonljon Fiához, az uralkodók Urához, a bűn és a halál legyőzőjéhez.” (KEK 966)

Nézd, amint az Igen megkoronáztatik! Mert a mennyben a hűségre korona tétetik. Mária küldetése: Igent mondani. Teljes, önzetlen, tiszta Igent, melyben Isten Igéje otthonra lelt világunkban. Teljes, önzetlen, tiszta Igent a kereszten haldoklónak, hogy oltalmul szolgáljon minden gyermekének. Igenje Igen marad az idők végéig. Lényege nem változik, horizontja tágul csupán. Mert a Titokzatos Test gyarapszik, s nőttön nő...

Amikor a mennybe felvett Boldogasszonyra tekintesz, szívedben remény éled. Mert reményünk alapja az örökkévalóságba írt Igen. Beíratott, hisz ott van Jézus emberteste, beíratott, mert ott van Mária, kinek teste-lelke örökké ismétli: „Igen!”

A Szűzanya, a hűséges szolgáló leány, mennybe vitelének égi örömeiben a dicsőség koronáját kapta Szent Fiától. A földi viszontagságok között is hűséges, kitartó Isten-szolgálat elnyerte méltó jutalmát. Szűzanyám, a kegyelmek közvetítője, kérlek, árasz el Isten kegyelmével, hogy az emberek szolgálatában kitartó lehessenek, és ezáltal az örök boldogság ajándékában részesülhessenek!

Miért is imádkozni?

Ha ismered Istent, akkor egy olyan baráttra leltél, mint még soha.

Ha tudsz imádkozni, akkor Isten hall téged, és meghallgatja kérésedet.

Ha kötődsz Istenhez, akkor soha senki nem pusztíthatja el az életed.

Ha valóban keresed Istent, Ő megbocsátja neked minden tévedésedet.

Ha megtalálod Istent, akkor rátaláltál életed beteljesedésére.

Ha rátalálsz Krisztusra, akkor Isten Igéjét hallod,

érezheted Isten közelségét, és Istennél otthonra találsz.

A rózsafüzér megmutatja neked, hogyan élt Jézus.

A rózsafüzér a te közös utad magával Krisztussal.

Elvezet az Atyához, erőt és lelket önt beléd.

Elvezet az élet magaslataira, az öröm és béke csúcsaira.

Lángoló eszményt és az örök élet országát mutatja meg neked.

Imádkozd naponta a rózsafüzért, és akkor naponta mindig előrébb haladsz.

*Dr. Herbert Madinger
(fordította: Horváth Tamás)*

Rosarium Virginis Mariae apostoli levélből

A rózsafüzér Mária tapasztalásából kiindulva *kifejezetten szemlélődő imádság*. Ha megfosztanánk e dimenziótól, természetét vesztené, miként VI. Pál hangsúlyozta: „Szemlélődés nélkül a rózsafüzér lélektelen test, s mondása azzal a kockázattal jár, hogy formulák mechanikus ismétlése lesz, és el-lentmond Jézus intelmének: „amikor imádkoztok, ne beszéljétek sokat, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy a bőbeszédőségükért találnak meghallgatást” (Mt 6,7). A rózsafüzér mondása természete szerint nyugodt, szinte késleltetten lassú ritmust igényel, ami elősegíti az imádkozóban az elmélkedést az Úr élete misztériumairól, melyeket annak szívéen keresztül lát, aki a legközelebb állt az Úrhoz, s melyekből elmondhatatlan gazdagság fakad. (R.V.M. 12.)

Valójában ugyanis a rózsafüzér nem más, mint *szemlélődési módszer*. Mint ilyen egy cél elérésére szolgál, és nem válhat öncélúvá. Mindazonáltal mivel évszázados gyakorlat gyümölcse, mint módszer sem lebecsülhető. Megszámlálhatatlan szent tapasztalata szól mellette. (R.V.M. 28.)

A rózsafüzér „*az Evangélium rövid összefoglalása*” Krisztus arcának szemlélésére csak úgy juthatunk el, ha a Szentlélekben hallgatjuk az Atya szavát, mert „nem ismeri senki a Fiút, csak az Atya” (Mt 11,27). Fülöp Cézareája közelében Péter vallomása hallatára Jézus megjelöli a forrást, ahonnan lényének világos felismerése ered: „Nem a test és a vér nyilatkozta ki ezt neked, hanem az én Atyám, aki a mennyekben van” (Mt 16,17). Szükséges tehát a magasságbeli kinyilatkoztatás. A befogadásához azonban nélkülözhetetlen a figyelmes odahallgatás: „*Csak a csend és az imádság biztosít megfelelő körülményeket ahhoz, hogy e misztérium igazabb, méltóbb és elmélyültebb megismerése megvalósuljon és kibontakozzék.*”

A rózsafüzér a keresztény imádság egyik hagyományos módja, mely alkalmas Krisztus arcának szemlélésére. VI. Pál pápa így írt erről: „A rózsafüzér, ez a megváltó megtestesülésbe gyökerező, evangéliumi imádság teljesen Krisztusra irányul. Mert még jellegzetes eleme is – az »Üdvözlégy, Mária« litániaszerű ismétlése – Krisztus dicsőítése lesz, akiről az angyali üdvözlés és a Keresztelő anyjának köszöntése szól: »Áldott a te méhednek gyümölcse« (Lk 1,42). Sőt, többet mondunk: az Üdvözlégyek ismételtetése a háttér, melyben a titkokat szemléljük: Jézus, akit minden Üdvözlégyben megnevezünk, ugyanaz, mint akit a titkok egymás után szemünk elé állítanak mint Isten Fiát és a Szűzanya fiát.” (R.V.M. 18.)

4. aki téged, Szent Szűz, a mennybe fölvetett

Íme, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék, mert nagyot tett velem a Hatalmas, és Szent az ő neve. (Lk 1,48-49)

A Boldogságos Szűz Mária földi pályafutását befejezve testével-lelkével fölvetetett a mennyei dicsőségbe, ahol már részese Fia föltámadásának, elővételezván az Ő teste minden tagjának föltámadását. (KEK 974)

Nézd az Úr Szolgálóleányát! Célba ért, hisz örökké szolgálhatja akaratát annak, aki számára a minden. Szolgálhatja teljesen, szolgálhatja tökéletesen, mert többé nincs mi korlátozza ebben. Mondd, létezhet nagyobb boldogság, mint szolgálni az Úr akaratát? Minél tisztább a lelked, annál inkább felismered akaratát. Megtenni is képes leszel, mikor élsz a kegyelemmel. Érted már, miért Mária az Úr Szolgálóleánya? Mert ő a Szeplőtelen Fogantatás és teljes a kegyelemmel.

Amikor szolgálni kezdesz, Mestered követed, ki tanítványok lábát mossa. Szolgálatod fizetsége a boldogság: akaratát követve egyé válsz Ővele.

Szűz Máriáért, a Mennyei Atya alázatos szolgáló leányáért elszenderülésekor eljött Jézus, az ő egyszülött Fia, hogy testestül a mennybe vigye. A Szűzanya alázatosságának igazi nagysága Krisztus keresztje alatt tündökölt. Méltó és igazságos volt, hogy Ő a Szentháromság közelében lehessen, örök boldogságban.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy nap mint nap eszembe jusson az alázatosság gyakorlása embertársaim felé! Add, hogy a menny kapui nyitva álljanak majd előttem égi születésnapom idején!

I. Jézus eljött Édesanyjáért halálakor, és magával vitte őt, a bűn nélkülít, az örök dicsőségbe. Én szeretnék-e megszabadulni bűneimtől, engedetlenségemtől, szeretetlenségemtől, hogy a mennybe jussak? Rendszeresen imádkozom-e ezért?

II. A Szűzanya az Úr alázatos szolgálóleány volt itt a földön is. Halálával célba ért, azóta folyamatosan szolgálhatja a Mennyei Atyát. Ez számára az örök boldogság. Figyelem-e, hogy én mikor, kinek szolgálhatok szeretettel? Csak a barátaimat segítem, mint a hitetlenek?

Nézd az imádkozó apostolok maroknyi csoportját! Ígéret teljesedését várják. Zúgás támad... Mi ez? Falevél se rebben. Félelmes és igéző... Hallatlan erő érzete... Mi ez? Szent megfogottság, isteni jelenlét... Mi ez? Elborít mindent, s erősödik szüntelen... Mi fog történni most? Nincs megállás. Emésztő tűz lobog már mindegyikőjükben... Isten Lelke szövöi egybe első tagjait a Titokzatos Testnek. S a Sziklának szívét lángszavak égetik: „mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk”! A Szeplőtelen Szívben most angyalszó visszhangoz: „a Szentlélek száll le rád és a magasságbeli ereje borít el...” Igent őriz a rejtett názáreti szoba és igent őriz a mindeneket vonzó Kereszt. Anyja lett a Főnek, hogy világra segítse most a Testet is. A Szentlélek Mátkája anyja lett az Egyháznak.

Amikor bérmáltak, tanúskodni küldtéll arról, Aki kereszttel: tűzzel és Szentlélekkel. Bérmálásod, ha nem volt Pünkösöd, imádkozz, hogy azzá váljék! Hívd a Lelket: változtasson Krisztus Testévé! Hívd a Lelket, mert a Pünkösöd élet-miséd konzekrációja!

Jézus mennybe menetele előtt megígérte, hogy elküldi a Vigasztalót, a Szentháromság harmadik személyét, a Szentlelket. A Szentlélek érkezését várva az apostolok a Szűzanyával, a Szentlélek Jegyesével együtt, a világ zajától elzárkózva egy szívvel-lélekkel imádkoztak. Ez az imádságos lelkület volt alkalmas a Szentlélek eljövételére.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy időnként ki tudjam szakítani magam a világ, a fogyasztói társadalom zajából, hogy magányosan, vagy imatársaimmal együtt csak Neked szenteljem az időt, és így alkalmas legyek a Szentlélek látogatására, befogadására.

I. Az apostolok a Szűzanyával együtt állhatatosan imádkoztak. Tudok-e én is Szűz Máriával együtt imádkozni, az Ő segítségét kérni, hiszen a Szentlélek siet, ha a Szűzanyát, a jegyesét találja egy ember szívében.

II. „Lélek szerint éljetelek, és akkor majd nem teljesítitek a test kívánságait” – mondja Pál apostol. A Lélek és a test ellentétben állnak egymással. Igyekszem-e a Szentlélekkel állandó közösségben maradni, hogy valóban keresztény életem legyen?

III. A Szentlélek a félénk apostolokat bátrakká tette. A Szentlelket kérem-e, hogy bátor tanítványává tegyen, hogy bátran meg merjem vallani hitemet a szükséges percekben? Vagy nem is építettem fel Vele a kapcsolatomat?

Apostoli hitvallás

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

Mi Atyánk

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! Ámen.

Az angyali üdvözet

Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Ámen.

A Szentháromság dicsőítése

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.

A szentolvasó (rózsafüzér)

A rózsafüzér-ájtatosság hagyományos módon:

A rózsafüzért keresztvetéssel kezdjük, majd elmondjuk az Apostoli hitvallást. Az első szemekre elmondjuk a bevezető imákat: Mi Atyánk..., három Üdvözlégy Mária a megfelelő titkokkal és Dicsőség.

Ezt követően kezdjük az első tizedet a Miatyánkkal és a tíz Üdvözléggel. A tizedek végén a Dicsőséget imádkozzuk. Sok helyen szokásban van, hogy elimádkozzák a következő imádságot, amit a fatimai látnokok tanultak az angyaltól:

Ó, Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől, vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra. Ámen.

Az örvendetes olvasó

A bevezető három Üdvözlégyre:

1. aki hitünket növelje.
2. aki reményünket erősítse.
3. aki szeretetünket tökéletesítse.

A tizedekre:

1. akit te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál.
2. akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál.
3. akit te, Szent Szűz, a világra szültél.
4. akit te, Szent Szűz, a templomban bemutatnál.
5. akit te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál.

A világosság olvasója

A bevezető három Üdvözlégyre:

1. aki megtisztítson minket.
2. aki lelkünk békéjét megőrizze.
3. aki a szentségekben megerősítsen.

Jézus földi küldetésének befejeztével felment a Mennybe, hogy a Mennyei Atya jobbán elfoglalja helyét, melyet engedelmességével kiérdemelt. Jézus a búcsúbeszédében megígérte, hogy helyet készít számunkra is az örök boldogságban. Ezt azonban ki kell érdemelnünk cselekedeteinkkel.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy szép gondolataim, esetleg szavaim mellett legyen elég erőm a Te szolgálatodban, embertársaim javára a szépet, jót cselekednem is, hogy a Mennybe juthassak!

I. Krisztus a mennybe felment, hogy helyet készítsen nekem, nekünk. Igyekszem-e ezt meghálálni azzal, hogy Isten parancsai szerint élek; szüleimnek, vezetőimnek szót fogadok. Feladataimat elvégzem-e szívesen?

II. Jézus felment a mennybe, elment, hogy igazán közel lehessen hozzánk. Az angyalok és a Szűzanya is ilyen közel van hozzánk mindig. Hálát adok-e ezért és kérem-e nap mint nap, hogy legyenek nagyon közel hozzám?

III. Az angyal szava hozzám is szól: „Miért álltok és néztek az égre?” A rám szabott munkát, tanulást mennyire tudatosan vállalom? Tisztában vagyok-e azzal, hogy az én kezemnek, az én lábamnak, az én ajkammak kell megszentelni környezetemet?

3. aki nekünk a Szentlelket elküldte

Amikor elérkezett pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol ültek. Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétoszolva, és leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. (ApCsel 2,1-4)

„Szentlélek”a tulajdonneve Annak, akit az Atyával és a Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk. Az Egyház ezt a nevet az Úrtól kapta, és új gyermekeinek keresztségében vallja meg. (KEK 691)

I. Jézus segítségét kérve szeretnék-e én is mindig feltámadni a lelki halálból, a bűnből? Vagy csak úgy legyintek egyes bűneimre, hogy ez nem is volt olyan komoly? Szeretnék-e leszokni rossz szokásaimról?

II. Jézus mondta Tamásnak: „Boldog, aki nem lát és mégis hisz.” Az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust nem látjuk és mégis hisszük! Tisztelem-e eléggé az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztust?

III. A feltámadott Krisztust nem ismerte meg Mária Magdolna, és az Emmausz felé tartó tanítványok sem. Az örök életben létező Élet új formát mutat. Az Oltáriszentségben is „új formát” ölt Jézus. Dicsőítettem-e ezért az egek Urát?

2. aki a mennybe fölment

Az Úr Jézus, miután befejezte szavait, fölment a mennybe, elfoglalta helyét az Isten jobbján. (Mk 16,19)

Ez az utolsó lépés szoros egységben marad az elsővel, azaz a mennyből való alászállással, ami a megtestesülésben valósult meg. Csak az „térhet vissza az Atyához”, aki az „Atyától jött ki”: Krisztus. (KEK 661)

Nézd a búcsúzó tanítványokat! Nézd a szívüket! Mit látsz benne? Az elválás csendes bánatát. Neki pedig mennie kell. Távozik, hogy közelebb lehessen. Mert mennyből küldött Lelke által bennünk élhet majd! Nézd a hazatérő tanítványokat! Nézd a szívüket! Mit látsz benne? Örvendezést, mert aki hisz, annak az isteni ígélet maga a valóság. Nézd Máriát! Feladata ide köti még, de szíve hazahúzza már. Szeretete mindig áldozatra kész: maradni másokért, maradni a születő Egyházért.

Amikor Atyádhoz szólsz, Jézus által teszed, mert a Fő előrement, hogy ajtóként szolgáljon isteni és emberi között. Amikor kegyelemben részesülsz, Jézustól kapod, mert a Szőlőtő a Háromságban gyökerezik, hogy isteni élet nedvét táplálja beléd. Amikor pedig vétkezel, bocsánatot kérhetsz, mert van szószólónk az Atyánál. Szószólónk, ki ismétli örökké: „bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”.

A tizedekre:

1. aki a Jordán vizében megkeresztelkedett.
2. aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét.
3. aki meghirdette Isten országát.
4. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét.
5. aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát.

A fájdalmas olvasó

A bevezető három Üdvözlégyre:

1. aki értelmünket megvilágosítsa.
2. aki emlékezetünket megerősítse.
3. aki akaratunkat tökéletesítse.

A tizedekre:

1. aki érettünk vérrel verítkezett.
2. akit érettünk megostoroztak.
3. akit érettünk tövissel koronáztak.
4. aki érettünk a keresztet hordozta.
5. akit érettünk keresztre feszítettek.

A dicsőséges olvasó

A bevezető három Üdvözlégyre:

1. aki gondolatainkat irányítsa.
2. aki szavainkat vezérelje.
3. aki cselekedeteinket kormányozza.

A tizedekre:

1. aki a halálból feltámadt.
2. aki a mennybe felment.
3. aki nekünk a Szentlelket elküldte.
4. aki téged, Szent Szűz, a mennybe fölvelt.
5. aki téged, Szent Szűz, a mennyben megkoronázott.

ÖRVENDETES SZENTOLVASÓ

A rózsafüzér titkainak első csoportjára, az örvendetes titkokra a *megtestesülés eseményéből fakadó öröm* jellemző. Nyilvánvaló ez az Angyali üdvözlőtől kezdve, amikor Gábor főangyalnak a Názáreti Szűzhöz intézett köszöntése szorosban kapcsolódik a messiási örömről szóló meghíváshoz: „Üdvözlégy, Mária”. Ehhez a köszöntéshez kapcsolódik az egész üdvtörténet, sőt, bizonyos módon a világ történelme. Ha ugyanis az Atya terve az, hogy Krisztusban foglalja újra össze mindent (vö. *Ef 1,10*), akkor bizonyos értelemben az egész univerzumot érinti az az isteni kegy, amellyel az Atya lehajlik Máriához, hogy Fiának anyjává tegye őt. S viszont: az egész emberiség benne foglaltatik abban a „*fiat*”-ban, mellyel Mária készséges engedelmességgel válaszol Isten akaratára.

A kitörő öröm nagy példája az Erzsébettel való találkozás, amikor Mária hangja és a jelenlévő Krisztus hatására János „örömeiben repesett” Erzsébet méhében (vö. *Lk 1,44*). Örömmel áradó a betlehemi éjszaka, amikor az isteni Gyermekek, a világ Üdvözítője születéséről énekelnek az angyalok, és mint „nagy örömet” hirdetnek a pásztoroknak (*Lk 2,10*).

A negyedik és ötödik titok továbbra is örvendetes jellegű, de már *drámai elemekkel*. A templomban történt bemutatás ugyanis, miközben kifejezi az Istennek szentelés örömét és elmerít az öreg Simeon elragadtatásában, megjövendöli, hogy ez a gyermek az „ellentmondás jele” lesz Izrael számára, s hogy az Anya lelkét kard fogja átjárni (vö. *Lk 2,34–35*). Örvendetes is ugyanakkor drámai a tizenkét éves Jézus története a templomban. Isteni bölcsességében jelenik meg, s miközben kérdez és hallgatja a választ, lényegében Ő az, aki 'tanít'. Amikor kinyilatkoztatja a titkot, hogy Ő a magát teljesen Atyja dolgainak átadó Fiú, előre hirdeti azt az evangéliumi radikalizmust, mely a legdrágább emberi kapcsolatokat is alárendeli az Ország abszolút követelményeinek. Az aggódó és bánkódó József és Mária maga sem értette az Ő szavait (vö. *Lk 2,50*).

Az örvendetes titkokról való elmélkedés a keresztény öröm végső indítékával és mélységes tartalmával való találkozás. Azt jelenti, hogy tekintetünket a megtestesülés titkának fogható valóságára és az üdvözítő szenvedés még homályos jövendölésére szegezzük. Mária elvezet minket a keresztény öröm titkának megértésére, és emlékeztet rá, hogy a kereszténység mindegyikétől *euangelion*, 'örömhír', melynek központja, sőt lényegi tartalma Krisztus személye, a testté lett Ige, a világ egyetlen Üdvözítője. (R.V.M. 20.)

1. aki a halálból feltámadt

A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz, s magukkal vitték az előkészített illatszereket is. Úgy találták, hogy a kő el volt a sírtól hengerítve. Bementek, de az Úr Jézus testét nem találták. Még fel sem ocsúdtak meglepetésükből, már két férfi jelent meg mellettük, ragyogó ruhában. Ijedtükben a földre szegeződött a tekintetük. De azok így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az élőket a halottak között? Nincs itt, feltámadt.” (Lk 24,1-6)

„Ha Krisztus nem támadt volna föl, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk és hiábavaló a ti hitetek is” (1Kor 15,15). A föltámadás mindenekelőtt meg erősítése mindannak, amit Krisztus tett és tanított. (KEK 651)

Nézd az üres sírt! Nézd elmélyülten, mert az maga az evangélium! Lépj be hittel, s a leplek beszédessé válnak. A leplek, mik hűen őrzik egy új teremtes kezdetének emlékét. Lépj be hittel s megérted az angyalszót: Miért keresitek? Nincs szükség keresni Őt immár, mert föltámadt. Föltámadt, vagyis jelenvaló. Miért keresitek? Föltámadt! Mária öröme a jövendő Egyház húsvéti öröme: mikor majd ujjongva örvend az egész Test a Fővel. A Szeretet győzelmének ünnepe ez. A Szeretetét, mely egységbe forraszt minden tagot a Fővel. A Szeretetét, melyről tanítványság ismerszik majd meg.

Amikor hittel járulsz szentségekhez, a Föltámadással találkozol. Föloldoztatván, halottaidból támadsz Vele együtt. Áldozáskor felizzik a szeretet benned, s meglátod Őt, mert a Test élő tagja lettél.

Jézus az ünnep elmúltával, vasárnap hajnalán testestül feltámadt az örök életre. A hagyomány szerint először az imádságban virrasztó Édesanyjának jelent meg, majd a hozzá közel állóknak. Első szavai a következők voltak: „Békesség nektek, ne féljete!” (vö. Lk 24,36-38) Aki a feltámadt Krisztusra építi életét, annak nem kell félnie.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy a Szűzanya példája szerint kitartóan tudjak imádkozni örömteli és nehéz napjaimban egyaránt, hogy feltámadásod mennyei öröme minél gyakrabban betölthesse lelkemet, megnyitva az utat az örök élet felé!

DICSŐSÉGES SZENTOLVASÓ

„Krisztus arcának szemlélése nem állhat meg a Megfeszítettnél. Ő a Föltámadott!” A rózsafüzér kezdettől fogva kifejezi ezt a hitigazságot, amikor a hívőt arra készíti, hogy lépjen túl a passió sötétségén, és tekintetét a föltámadásban és a mennybemenetelben szegezze Krisztus dicsőségére. Közben a keresztény lélek a Föltámadottat szemléli, *fölfedezi hitének indokait (1Kor 15,14)*, és átéli nem csupán az apostolok, Magdolna és az emmauszi tanítványok örömét, akiknek Krisztus megjelent, hanem Mária örömét is, akinek az előbbieknél nem kisebb tapasztalattal kellett bírnia a megdicsőült Fiú új létformájáról. A mennybemenetelkor Krisztus megdicsőül az Atya jobbján, Mária pedig különleges kiváltsággal – hogy elővételezze az igazak föltámadott állapotát – ugyanebbe a dicsőségbe vétetik föl. És az utolsó dicsőséges titokként Mária a dicsőség koronájával mint az angyalok és a szentek királynője ragyog föl, elővételezve az Egyház eszkatologikus állapotát és annak tökéletességét.

A Fiú és az Anya megdicsőülésének útja közepére helyezi a rózsafüzér a harmadik dicsőséges titkot, a Pünkösdet, mely úgy mutatja be az Egyházat, mint a Mária körül egyesült családot, melyet a Szentlélek hatalmas kiáradása éltet és kész az evangélium hirdetésének küldetésére. E titok szemlélésének, miként a többi dicsőséges titkoké is, a hívőket arra kell vezetnie, hogy egyre tudatosabbá válják bennük a Krisztusban, az Egyházban való új élet, az az életforma, melynek a Pünkösöd nagy mintaképe. Így a dicsőséges titkok a hívőkben táplálják az *eszkatologikus célba vetett reményt*, amely felé mint Isten történelemben zarándokló népének tagjai tartanak. Mindez arra ösztönzi őket, hogy bátran tanúskodjanak az „örömhírről”, mely értelmet ad egész életüknek. (R.V.M. 23.)

Amikor a dicsőséges rózsafüzért imádkozod, egy jövő világ tárul eléd. Szítsd föl magadban a hitet, hogy érzékelhesd titkait! Tekints Máriára! Tőle tanulj odaadó szeretetet, mert látni kezd, ki szeretetet tanul. S annál többet látsz majd, minél több tért hódít benned Krisztusnak az ügye. Valahányszor pedig visszatérsz e titkokhoz, keresztény remény ébred az szívedben.

Amikor az örvendetes rózsafüzért imádkozod, a názáreti ház öröme tárul eléd. Alázattal, tiszta szívvel, Máriaként közelíts minden egyes jelenethez, s akkor örökkévaló örömet ízeled. Ha pedig visszatérsz gyakran ezen titkokhoz, otthonod lesz a názáreti ház, otthonod lesz az Isten öröme, otthonod lesz az örökkévalóság...

1. akit te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál

A hatodik hónapban az Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názaret nevű városába egy szűzhöz, aki egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, és Máriának hívták. (Lk 1,26-27)

Az „idők teljessége” (Gal 4,4), azaz az ígéretek és az előkészületek beteljesedése a Máriához szóló angyali üdvözléssel kezdődik. Mária arra kap meghívást, hogy azt fogadja méhébe, akiben „az istenség egész teljessége testileg” lakozni fog (Kol 2,9). Az isteni válasz az ő kérdésére - „hogyan történik ez, hiszen férfit nem ismerek?” (Lk 1,34) - a Lélek ereje által adatik: „a Szentlélek száll tereád” (Lk 1,35). (KEK 484)

Figyeld Mária alázatát. Alázatos szavait, viselkedését, testtartását. Figyeld meg jól, mert minden keresztény öröm gyökere az alázatban rejlik. „Az Úr szolgálóleánya vagyok, történjék velem szavaid szerint” (Lk 1,38).

Amikor áldozol, belép Jézus a testedbe, a lelkedbe. Belép, mert kimondtad az igent, mint Mária. A te igened az „Ámen”, mellyel kifejezted: az Úr szolgálója vagyok, történjék velem, ahogy Ő akarja...

A Szűzanya napi munkáját áthatotta az imádság, egész életét Istennek ajánlotta. Ebben az imádságos közegben tudott leszállni hozzá a Szentlélek. A Szent Szűz Jézust befogadva még mélyebb kapcsolatba került az Istennel. Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy napi imádságomban mindig Rád tudjak figyelni, hogy meghallhassam a Szentlélek finom sugallatát, mely utat mutat a Te befogadásodhoz!

I. Az alázatos Szűzanya példájára tudok-e elég alázatos lenni? Milyen gyakran tudok lemondani saját elképzeléseimről?

II. A Szűzanya befogadta Jézust, akit én is befogadhatok a szentáldozásban. Igaz bűnbánattal készülök-e szentáldozásaimra, hogy alkalmas legyek Jézus befogadására?

III. A Szűzanya tiszta hittel ráhagyatkozott Istenre, így születhetett e világra Jézus. Hiszem-e, hogy minden nap újra születik bennem Jézus, ha ráhagyatkozva kérem?

2. akit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál

Mária még ezekben a napokban útnak indult, és a hegyekbe sietett, Júda városába. Zakariás házába tért be és üdvözölte Erzsébetet. Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, örömeben megmozdult méhében a gyermek, maga Erzsébet pedig eltelt Szentlélekkel. Nagy szóval felkiáltott: „Áldott vagy az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse!” (Lk 1,39-42)

Mária „látogatása” Erzsébetnél Isten látogatását valósította meg népénél. (KEK 717)

Figyeld Mária csöndjét! Figyeld, ahogy hordozza a titkot! Öröme megfoghatatlan, mégis valóságos. Oly hatalmas, olyan mély, hogy emberi szó kifejezni nem képes. A Szeretetet hordozza magában, melynek öröme körülöleli, elborítja egész lényét. S a találkozásban kicsordul az öröm, hogy a Szentlélek Isten-dicséretté formálja: fölcsendül a Magnificat.

Amikor Jézust hordozod szívedben, élő tabernákulummá válsz, mint Mária. Szíved tisztasága kedves az Úrnak. Öröme eltölti egész lényedet.

Szűzanyám, Te áldott méhedben hordoztad a Világ Teremtőjének egyszülött Fiát! Áldott az a méh, amely ily gyümölcsöt hordozott! Milyen csodálatos az Isten szeretete, hogy minden szentáldozásom révén Szentség-hordozó lehetek, és minden szentségimádásomban különös módon találkozhatok Jézussal!

Mennyei Atyám! Felajánlom édes isteni Fiadat, a kereszten felfeszítettetését, felemeltetését, kezei és lábai szent Sebét, belőlük ömlő Vérét, teljes szegénységét, tökéletes engedelmességét, összes testi és lelki gyötrelmét, drága halálát, annak vér nélküli megújítását minden szentmisében a földön, engesztelésül a szent fogadalmak megsértéséért, elégtételül a magam és az egész világ bűneiért, a szakadárokért, a keresztyén családok helyreállításáért, a hit bátor megvallásáért, hazánkért és a népek egységéért Krisztusban és Egyházában.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy szentséges Szíved utolsó, drágalátos tartalma, engem és a hozzám tartozókat mosson tisztára minden bűntetéstől, melyet bűneinkkel magunkra vontunk, és szüntesse meg a tisztító-tűzben szenvedő, hozzánk tartozó lelkek kínjait!

I. Jézus nem szidta az őt bántókat, hanem imádkozott értük. Tudok-e imádkozni az engem bántókért? Tudom-e kérni helyettük is bűneik bocsánatát?

II. Rá tudok-e hagyatkozni a Szűzanyára mint az Egyház Anyjára, hogy Jézushoz vezessen? Tudok-e imádságaimban annyira odafigyelni, hogy meghalljam a hívó, irányító szavakat?

III. Csak Szűz Mária állt erős lélekkel a kereszttel, mert hitte, hogy a szenvedést követi a boldogság, a halált a feltámadás. Aki Istenbe kapaszkodik, annak nem kell félnie semmitől, nehezebb időkben sem. Igyekszem-e lépésről lépésre egyre erősebben Istenre hagyatkozni, a szenvedéseket is vállalva?

II. Jézus mondta, hogy aki követni akarja, az vegye fel keresztjét. Mint Círeai Simonnak, nekünk is jut egy rész a keresztből. Akarom-e tudatosan vállalni napi keresztjeimet?

III. A fájdalom találkozik a szeretettel, a szeretet a fájdalommal, a szenvedés az együttérzéssel, Jézus találkozik Anyjával. Mária az első, aki felajánlja szenvedését, hogy Jézus szenvedésével egyesítse azt. Fel tudom-e ajánlani szenvedéseimet valakiért, esetleg azért, aki miatt szenvedek?

5. akit érettünk keresztre feszítettek

Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott fölfeszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikat balról. Jézus pedig mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek.” (...) A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, s egészen a kilencedik óráig tartott. A nap elsötétedett, a templom függönye középen kettéhasadt. Jézus ekkor hangosan felkiáltott: „Atyám, kezembe ajánlom lelkemet.” E szavakkal kilehelte lelkét. (Lk 23,33-46)

„Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint” (1Kor 15,3). (KEK 619)

Nézd a keresztre szegezett Jézust! Hallgasd fuldokló lihegését! Nézd, ahogy elfolyik vére! Figyeld, amint fogyatkozik benne az élet! Csöppenként, elhaló sóhajonként. „Hiszen ezért az óráért jöttem!...” Egész életében közbenjárt, engesztelt, mentegette őket. Most sem tesz egyebet: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” Mária ott áll és hallgat. Mi ez? Az anya gyötrelme? Talán vajúdás kínja? Vagy egy-ségben átélt szenvedés? Ez a fájdalom oly hatalmas, hogy már neve sincs. Körülöleli, elborítja egész lényét. Egyvalami fölött nincs uralma: az Igen most is ott világol szeplőtelen Szíve mélyén.

Amikor áldozni mégy, Jézus szavának engedelmességeddel: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” Ami annyit jelent, hogy vállald a megfeszítetést! S szeretetének tengerébe merítkező természetesen találod, hogy meghal Vele együtt te is. Így hal meg a régi ember minden szentáldozásban.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy minél gyakrabban magamhoz vehesselek a szentáldozásban! Add, hogy a Te jelenléted és szereteted áthas-sa és megszentelje napi cselekedeteimet!

I. A Szűzanya három hónapon át szeretettel szolgált, segített idős rokoná-nak. Milyen gyakran szoktam segíteni adottságaimmal, az időmet rászánva szüleimnek, nagyszüleimnek, testvéreimnek, szomszédoknak?

II. A Szűzanya volt az első szentség-hordozó. Szentáldozásom után én is szentség-hordozó vagyok. Oda tudok-e figyelni a bennem levő Jézusra?

III. A Szűzanya tudta, hogy kit hordoz méhében. Ez látható volt életvite-lében, cselekedeteiben. Tudok-e Jézust hordozva példamutató módon élni?

3. akit te, Szent Szűz, a világra szültél

Azokban a napokban történt, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga város-ába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzet-ségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki ál-dott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt érkezett a szülés ide-je. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson. (Lk 2,1-7)

Jézus egy istálló alázatosságában született, szegény családban; az ese-mény első tanúi egyszerű pásztorok voltak. Ebben a szegénységben ragyog föl az Ég dicsősége. (KEK 525)

Figyeld Mária hódolatteljes magatartását! Ahogyan kézbe veszi, ahogy nézi, becézgeti a Gyermeket. Ebben a csöpp ember-palántában benne lakik az istenség egész teljessége! Hódolatából a hit öröme, szeretetéből az imá-dás öröme születik.

Amikor Jézust imádod az Oltáriszentségben, gyermekként, némán cso-dálkozol, mint a pásztorok. Leborulsz előtte, mint a napkeleti bölcsek és

nem akarsz Tőle semmit, csupán hódolni előtte. Amikor így imádod Őt, megtelik a szíved Ővele. Isten egy emberszívben! Csodálkozol hát, ha örvendezve, az Ő békéjében indulsz haza?

Ádám vétke óta az ember szülése fájdalommal jár. A Mennyei Atya egyszerűen Fiának e világra születése csodálatos módon, a Szűzanya szüzességének meghagyása mellett történt, minden fájdalom nélkül. A Szeretet győzelme! Mi is a szeretettől átítva tudjuk elősegíteni embertársainkban Jézus újrászületését, ahogy erre II. János Pál pápa nagy emberszeretetével példát mutatott.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy a Szűzanya és a szentek példáját követve, a környezetemben levőkben elő tudjam segíteni a Te újjászületedet – elfogadó szeretetem és példamutatásom által!

I. A kis Jézus Betlehemben a legnagyobb szegénységben született. Maga akart szegény lenni! Le tudok-e mondani az élvezeti cikkekről, finom édeségről, vagy ha jót cselekedtem, a dicsőretről?

II. Jézus maga akart szegény lenni! Ezzel is jelezte nekünk, hogy Isten akaratának teljesítése adja az emberi méltóságot. El tudom-e fogadni lázadás nélkül, ha nem kapok meg valamit? El tudom-e fogadni azt az érzést, amikor szegényebbnek érzem magam a környezetemnél?

III. Csillag vezette a napkeleti bölcseket a kis Jézushoz. Engedem-e, hogy az örökmécs „csillaga” vezessen a Szentségházhoz? Meglátogatom-e Őt a vasárnapi szentmisén kívül is?

4. akit te, Szent Szűz, a templomban bemutatnál

Amikor eltelt a nyolc nap és körülmetélték, a Jézus nevet adták neki, ahogy az angyal nevezte, mielőtt még a méhben megfogamzott volna. Amikor eltelték a tisztulásnak a Mózes törvényében megszabott napjai, felvitték Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, ahogy az Úr törvényében elő volt írva: az anyaméhet megnyitó minden elsőszülött fiú az Úr szentjének hívatik, s az áldozatot is be akarták mutatni, ahogy az Úr törvénye előírta: egy pár gerlicét vagy két galambfiókát. (Lk 2,21-24)

4. aki érettünk a keresztet hordozta

Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, Alexander és Rufusz apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a keresztjét. Így vezették ki egy Golgota nevű helyre, ami a Koponya hegyet jelenti. (Mk 15,21-22)

Emberi akaratával elfogadván, hogy legyen meg az Atya akarata, elfogadja halálát, mint megváltó halált, hogy „bűneinket Ő maga” fölvigye „testében a fára” (1Pt 2,24). (KEK 612)

Nézd a Jézus vállára tett gerendát! Sok hasonlót vitt már ácsműhelyébe. Útközben, ha elfáradt, letette. Ez a fa viszont egészen más. Oly rettentő nehéz, hordozni lehet csak, letenni nem – mert súlya a szívre nehezedik. Érezted már a bűn súlyát? Tudtad, hogy egy tiszta szívre micsoda súllyal nehezedik minden bűn, melyről tudomást szerez? Szeretett Istenét bántják! Érted már, mitől roskadozik keresztútján Jézus, s vele együtt Mária? Nézd az ordító csöcselékét! Tudtad, hogy a szeretet szótárából hiányzik a kérdés, hogy „vajon érdemes-e?”

Amikor reggel fölveszed keresztet, sose kérdezd, hogy vajon érdemes-e? Mert az Ő nyomában lépdelsz, s lassan fölismered, szíved arra vágyik: mások terhére is magadra vehesd...

Mennyei Atyám! Felajánlom Neked Jézus szenvedéseit a keresztúton, különösen jobb vállá szent sebét, és abból kifolyó szentséges Vérét, a magam és minden ember ellenkezéséért a kereszttel szemben, a szent rendelésed elleni zúgolódásokért, a nyelvvel elkövetett összes bűnökért, ilyen bűnök megakadályozására, különösen a rokonságomban, a plébánián, a környezetemben.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy keresztjeimet meg tudjam szeretni, és azokat fel tudjam ajánlani a szenvedőkért, a kereszt ellen tiltakozókért az ismeretségi körömben, a nyelvvel elkövetett bűneimért, és a környezetemben található ilyen bűnökért!

I. Veronika egy kendővel enyhítette Jézus szenvedését. Én oda tudok-e figyelni szüleimre, testvéremre, barátomra, munkatársamra? Segítetek-e azon, aki szenved, imádkozom-e érte?

Nézd a töviskoronás Jézust! Véres, összezúzott, leköpdösött arcát, nád-szál-jogarát kezében. Nézd meg Őt jól! „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Nézd meg Őt jól! „Hát te, kinek tartasz engem?” Nézd meg Őt jól! A szíveddel nézd: „Íme a te Királyod!” A szíveddel nézd, mert az Ő országa nem evilágból való. Érted már? „Az én igám édes, az én terhem könnyű...” Érted már? A szíveddel nézd! Mária a Királyné. Ha szíveddel nézed, fején láthatatlan töviskoronát vélsz fölfedezni. Mert minden Istentől kapott feladat kivirágzik majd az örökkévalóságban. Feltéve, hogy elfogadják.

Amikor kezded nyújtod rászoruló testvérednek, megsebez a szeretet. Láthatatlan, fénylő tövis égettetik szívedbe.

Mennyei Atyám! Felajánlom Neked a tövissel koronázott szent Fő sebeit, fájdalmait és belőlük kifolyt drágalátos Véré, engesztelésül a magam és minden ember bűneiért, melyeket értelmünk követett el, ilyen bűnök megakadályozására, különösen a rokonságomban, a plébánián, a környezetemben.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy minél ritkábban csipkelődjek, bántsak, élcelődjek mások kárára! Add, hogy minden ilyen szavamat a bűnbánat kövesse!

I. Krisztus Királynak a bűnös ember csak tövis-koronát tud készíteni. A töviskorona lehet, hogy éppen az én büszkeségem, akaratosságom töviseiből áll. Gondoltam-e erre, amikor másokat bántottam?

II. „Az én országom nem evilágból való” – mondja Jézus. Mennyire akarom az evilág csábításait leküzdeni, hogy Krisztushoz, az Ő országához közelebb lehessenek?

III: Leköpdösnek, kigúnyolnak és Te hallgatsz. Olyan lettél, mint egy szivacs, amely magába szívja a gyűlölet áradatát, hogy többé ne az emberekre ömöljön. A környezetemben fellelhető, esetleg időnként felém irányuló gyűlöletet, erőszakot igyekszem-e szivacsként a környezetemből eltávolítani és feltétel nélküli, önátadó szeretettel válaszolni?

Jézus körülmetélése nyolc nappal a születése után jele annak, hogy besorolódik Ábrahám leszármazottai közé, a Szövetség népébe, hogy alávetetik a Törvénynek, és jele annak, hogy részesévé válik Izrael istentiszteletének, melyben egész élete folyamán részt fog venni. Ez a jel előképszerűen jelzi a „krisztusi körülmetélést”, ami a keresztség. (KEK 527)

Figyeld Mária lelki erejét! Ez az erő a hitből fakad. Tudja, hogy oda kell adnia Gyermekeit. Tudja, hogy szívét majd tör járja át. Tudja, s bizonyossággal megerősítést nyer a két öreg prófétáló szavaiban. Öröme a tisztánlátásból fakad. Isten olyan feladatra hívta, mely felülmúl minden emberi erőt.

Amikor Istennek adsz valamit, az Ő útján indulsz. Minél többet adsz, annál szabadabban haladsz az úton. Minél többet adsz, annál nagyobb az öröm. Világosan kell azonban látnod, hogy az út a Golgotára vezet. S ha ki akarod kerülni, kezdhetsz előlről mindent. De Isten öröme fakad benned, ha fölveszed a keresztet. Ez az öröm legtöbbször nem érzékelhető.

A végtelenül alázatos Szűzanya engedelmeskedett a törvény parancsának és elvitte Fiát a templomba, annak ellenére, hogy Fia volt a templom, nemcsak, hogy Isten lakozott benne, hanem maga volt az Isten. Mégis engedelmeskedett a törvénynek. És Isten megajándékozta engedelmességéért Anna és Simeon jelenlétével.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy amikor időnként rosszul esik a tízparancsolat vagy az Egyház egy-egy parancsának betartása, akkor is meghajoljak Isten akarata előtt és alázattal engedelmeskedjem az Egyház Tanítóhivatalának!

I. A Szűzanya engedelmesen bemutatta a kis Jézust a templomban. Tudok-e engedelmeskedni? Meghallom-e, ha nekem szólnak, ha tőlem kérnek valamit?

II. Szűz Mária felajánlotta önmagát és Szent Fiát az Istennek. Fel tudom-e ajánlani én is magamat, fájdalmamat, örömeimet, vágyaimat, hogy azok által Isten működhessen a világban?

III. Szűz Mária készséggel engedelmeskedett a törvénynek. Megtartom-e a Tízparancsolat mindegyikét? Ügyelek-e az Egyház parancsainak megtartására?

5. *akit te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál*

Szülei minden évben fölmentek Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. Amikor tizenkét éves lett, szintén fölmentek, az ünnepi szokás szerint. Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt anélkül, hogy szülei tudták volna. Abban a hitben, hogy az úti társaságban van, mentek egy napig, és keresték a rokonok és ismerősök között. Amikor nem találták, visszafordultak Jeruzsálembe, hogy keressék. Három nap múlva akadtak rá a templomban, ott ült a tanítók közt, hallgatta és kérdezgette őket. Akik csak hallgatták, mind csodálkoztak okosságán és feleletein. (Lk 2,41-47)

Jézus megtalálása a Templomban az egyetlen esemény, mely az evangéliumok Jézus rejtett életéről való hallgatását megtöri. Ezáltal Jézus sejteti küldetése iránti teljes, istenfiúságából adódó odaadásának misztériumát: „Nem tudtátok, hogy Atyám dolgaiban kell lennem?” Mária és József nem értették e szavakat, de a hitben elfogadták, és Mária „mindezeket az ígéket megőrizte a szívében” a hosszú évek során, mialatt Jézus egy mindennapos élet csöndjében rejtve maradt. (KEK 534)

Figyeld Mária lelkületét! Szívébe véste a történeteket és el-elgondolkodott rajtuk. Szívébe véste az Evangéliumot, az örömhírt és abból táplálkozott. Amikor imádkozol, belépsz Jézus imájába, aki veled együtt mondja: Atyám! Amikor elmélkedel az Evangéliumról, Mária fogja a kezéd. Tanít, hogy a Szentlélek vezetésével hogyan fedezd föl Isten neked szóló üzenetét. S a megtalált szó örömhír lesz a szívedben.

A Szűzanya és Szent József egyszer csak elkezdtek érezni Jézus hiányát. Elkezdtek keresni Őt. Csak harmadnapra találtak rá a templomban. Eltűnt a szülők szeme elől és csak harmadnapon találkoztak újból Vele (Húsvét elővételezése). Az Isten Fiát keresték kitartóan, odaadóan, együtt, egymást támogatva ezekben a nehéz órákban.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy amikor lelkileg nehéz időszak érkezik el számomra, mindig kaphassak támaszt valakiben, hogy végül Rád találhassak, és a megtalálás örömeiben még mélyebb boldogságom legyen a Rád hagyatkozásomban nap mint nap.

Mennyei Atyám! Felajánlom Neked a sok ezer sebet, a borzalmas fájdalmakat és Jézus ostromzásakor folyt drágalátos Vérért, engesztelésül a magam és minden ember testiségben elkövetett bűneiért, ilyen bűnök megakadályozására, az ártatlanság megőrzéséért, különösen a rokonságomban, a plébánián, a környezetemben.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy a testiség bűneivel szemben példamutatóan tudjam gyakorolni az önuralmat, az önfegyelmet, az önmehtagadást hétköznapjaimban is!

I. Jézus sok testi és lelki megaláztatást vállalt értem, értünk. Amikor valaki, netán barátom megaláz engem, el tudom-e viselni? Fel tudom-e ajánlani ennek elviselését, esetleg pont az engem megalázó társamért?

II. Minden viszály, békétlenség: ostorcsapás a Szűzanya szívére, hiszen az Egyház, a közösség ereje bomlik. Tudok-e békességszerző lenni, hogy az egységen dolgozzak?

III. Hazánkban is egyre nő az önzés, a gyűlölet, az erőszak, a szemérmertlenség, az evilági vágyak és ösztönök mértéktelen hajhászása. Gyakorlom-e az önmehtagadást, önfegyelmet, önuralmat a hétköznapokban a családtagokkal, rokonokkal, munkatársakkal szemben?

3. *akit érettünk tövissel koronáztak*

A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, s odagyűjtötték köré az egész helyőrséget. Megfosztották ruhájától, bíborszínű köntöst adtak rá. Tövissel koszorút fontak, fejére tették, jobb kezébe pedig nádszálat adtak. Aztán térdet hajtottak előtte, és így gúnyolták: „Üdvözlégy, zsidók királya!” (Mt 27,27-29)

Ez a mindvégig való szeretet Krisztus áldozatának megváltó, helyrehozó, engesztelő és elégtételt adó értékét ad. Ő életének fölládozásban mindnyájunkat ismert és szeretett. (KEK 616)

I. Többek között az én bűneim, engedetlenségem miatt szenvedett véres verítékekkel Jézus. Komolyan, tudatosan küzdök-e bűneim ellen nap mint nap, hogy ne okozzak fájdalmat Jézusnak?

II. A megpróbáltatások, a betegségek, a szenvedések idején is Isten akarata-hoz kell igazítanom akaratomat. Tudok-e együttérezni a szenvedőkkel, a környezetemben levő testi fájdalmakban szenvedőkkel? Imádkozom-e értük?

III. A szenvedésen, megpróbáltatáson keresztül tisztul az ember hite. A lelki fájdalmakat a környezetemben észre veszem-e? Tudok-e a szenvedőkért és környezetükért imádkozni; kitartóan, állhatatosan imádkozni?

2. akit érettünk megostoroztak

Erre Pilátus előhozatta Jézust és megostoroztatta. A katonák töviskoszorút fontak, a fejére tették, és bíborszínű köntöst adtak rá. Aztán elé járultak, és így gúnyolták: „Üdvözlégy, zsidók királya!” Majd arcul ütötték. (Jn 19,1-3)

„Vajon nem ezeket kellett-e elszenvednie a Krisztusnak és bemennie dicsőségébe?” (Lk 24,26). Jézus szenvedése történeti formát öltött azáltal, hogy elvetették „a vének, a főpapok és az írástudók” (Mk 8,31), akik kiszolgáltatták „Őt a pogányoknak, hogy kigúnyolják, megostorozzák és keresztre feszítsék” (Mt 20,19). (KEK 572)

Nézd az oszlophoz kötözött Jézust! A hús egysége szakíttatik most. A test kínjánál elevebb azonban a lélek fájdalma. Atyától kapott teste, mit Isten Lelke szőtt egybe Szeplőtelen Anyja méhében – darabokra szakíttatik most. Minden sértődött szó, minden zúgolódó gondolat: Krisztus mezítelen hátára mért megannyi ostorcsapás. Érted már, miért hullat véres könnyeket Mária? Minden viszály, békétlenség: ostorcsapás a szívére – mert a Titokzatos Test szakíttatik.

Amikor nem szólsz vissza, nem őrzöl haragot szívedben, amikor megbocsátasz hetvenhét, ostorcsapások sebeit gyógyítod: az egységen munkálkods.

I. Leszállt az éj, és a Szűzanyát kezdte eltölteni a félelem. Először nem volt vele Szent Fia. Amikor este, vagy álmomból ébredve félni kezdek, imádkozom-e?

II. A Szent Szűz szívébe véste a történeteket és el-elgondolkodott rajtuk. Olvasom-e rendszeresen a Bibliát? El-elgondolkodom-e az olvasottak fölött?

III. Mária és József kitartóan kereste Jézust, akit csak harmadnapra találtak meg. Isten időnként azért rejtőzik el előlünk, hogy keressük Őt! Én mennyit fáradok hitemért? Áldozatosan, kitartóan keresem-e Istent?

VILÁGOSSÁG SZENTOLVASÓJA

A gyermekségtől és a názáreti élettől továbbhaladva Jézus nyilvános működése felé, a szemlélődés azokhoz a titkokhoz vezet, melyeket külön névvel a világosság titkainak nevezhetünk. Valójában minden Krisztusnak a titka, aki a világosság. Ő „a világ világossága” (Jn 8,12). Ez azonban különösen megmutatkozik a nyilvános működés éveiben, amikor hirdeti az Ország Evangéliumát. Ha a keresztyény közösségnek Krisztus nyilvános életéből öt jellegzetes mozzanatot, mint a világosság titkait kellene kiemelni, úgy gondolom, a következők lehetnek: 1. a Jordánnál történt keresztség, 2. ön-maga kinyilatkoztatása a kánai menyegzőn, 3. Isten Országának meghirdetése a megtérésre hívó fölszólítással, 4. színeváltozás, 5. az Eucharisztia alapítása, a húsvéti misztérium szentségi kifejezése.

E titkok mindegyike a Jézus személyében immár elért ország kinyilatkoztatása. Mindenekelőtt a Jordánnál történt keresztség a világosság titka. Itt ugyanis, miközben Krisztus, az ártatlan, aki 'bűnné' teszi magát értünk (vö. 2Kor 5,21), megmerül a folyó vizében, megnyílik az ég, és az Atya szava a szeretett Fiúnak nyilvánítja Őt (vö. Mt 3,17), s közben a Szentlélek leszáll rá, hogy ráruházza a küldetést. – A világosság titka az első csodajel Kánában (vö. Jn 2,1–12), amikor Krisztus, – Máriának, a hívők között az elsőnek közbenjárására – borra változtatván a vizet, megnyitja a hitre a tanítványok szívét. – A világosság titka a prédikáció, mellyel Jézus meghirdeti Isten országának eljövételét és megtérésre hív (vö. Mk 1,15), megbocsátja azok bűneit, akik alázatos bizalommal közelednek hozzá (vö. Mk 2,3–13; Lk 7,47–48), s ez annak az irgalmas szolgálatnak a kezdete, melyet Ő a világ végéig folytatni fog, különösen a bűnbánat szentsége által, melyet Egyházára bízott. – Kiváltképpen a világosság titka a színeváltozás, mely a hagyomány szerint a Tábor hegyén történt. Az isteni dicsőség fölragyog Krisztus arcán, s közben az Atya az elragadtatásban lévő apostoloknak megparancsolja, hogy Őt hallgassák (vö. Lk 9,35), s legyenek készen vele együtt átélni a szenvedés fájdalmas óráját, hogy vele együtt eljussanak a föltámadás öröme és a Szentlélektől átformált életre. – Végül a világosság titka az Eucharisztia alapítása, mellyel Krisztus a kenyér és a bor színe alatt a testét és véréát adja eledelül, bizonyosságául „mindvégig” tartó szeretetének (Jn 13,1) az emberiség iránt, melynek üdvösségéért föl fogja áldozni önmagát.

A kánai menyegzőt kivéve e titkokban Mária jelenléte háttérben marad. Az evangéliumok csak néha említik jelenlétét Jézus prédikálása időszaká-

1. aki érettünk vérrel verítékezett

Közben odaért velük a Getszemáni nevű majorba. „Üljetek le - mondta tanítványainak -, én arrébb megyek és imádkozom.” Csak Pétert és Zebedeus két fiát vitte magával. Egyszerre szomorúság fogta el, és gyötrődni kezdett. „Halálosan szomorú a lelkem - mondta nekik. - Maradjatok itt és virrasszatok velem!” Valamivel odébb ment, és arcra borulva így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!” (Mt 26,36-37)

E küzdelem és győzelem csak imádsággal lehetséges. Jézus kezdettől fogva halálküzdelmének végső harcáig az imádság által legyőzője a Kísértőknek. (KEK 2849)

Nézd Jézust, amint a sziklánál térdel és imádkozik! „Virrasszatok és imádkozzatok!” Nem, nem Ővele virrasztasz most. A Pásztor egyedül vívja harcát. S nem is Őérette imádkozol. Magadért, hogy meg ne inogjon hited. A sötétség órája ez. Szívszorító látvány: Mestered sír és könnyörög. Véres verejték-csöppek gyöngyöznek homlokán: bűneink irtóztató valóságával kell szembeszűlnie. „Péter, alszol?” Igen, és alszik a többi is. Egészen magára hagyattatik, elárultatik és megtagadtatik. Hol van most Mária? Benn a városban. Virraszt és imádkozik.

Amikor kilépsz küzdelmes imádból, s kimondod: „legyen meg a Te akaratod” – nem holmi fáradt beletörődés mondatja veled. Ez a szó a szeretet győzelmé benned. A lélek megtalálta az erőt, mely egyedül képes engedelmességre bírni testet és szellemet.

Mennyei Atyám! Felajánlom Neked Jézus Szíve borzalmas szenvedéseit az Olajfák hegyén, vérrel verejtékezésének minden egyes cseppjét, engesztelésül a magam és minden ember szívben elkövetett bűneiért, különösen a rokonságomban, a plébánián, a környezetemben. Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy rendszeresen tudjak a szívben elkövetett bűnök elkerüléséért, valamint az Isten- és felebaráti szeretet gyarapodásáért imádkozni!

FÁJDALMAS SZENTOLVASÓ

Az evangéliumok kiemelt hangsúllyal beszélnek Krisztus fájdmának titkairól. A keresztény jámborság kezdettől fogva – főként nagybőjtben a keresztút végzésével – elidőzött a passió mozzanatainál, szemlélve, hogy ez a szeretet kinyilatkoztatásának a csúcsa és itt van üdvösségünk forrása. A rózsafüzér kiemeli a passió néhány mozzanatát, s az imádkozó lelki szemét ráirányítja és segíti, hogy átélje azokat. Az elmélkedés a Getszemáni kertben kezdődik, ahol Krisztus egy különösen szorongató órát él át az Atya akaratának elfogadásában, ami ellen a test gyöngesége a lázadás kísértését szenvedti. Krisztus itt magára veszi az emberiség összes bűne mellé az emberiség minden kísértését, hogy elmondhassa minden ember nevében az Atyának: „Ne az legyen, amit én akarok, hanem amit Te” (Lk 22,42). Ezzel az „igen”-jével helyrehozta az összülők Édenkert-beli „nem”-jét. S hogy mibe került neki az Atya akaratához való ragaszkodás, az a fájdmalmas titkokból derül ki, melyek a keresztúttal, az ostorozással, a töviskoronázással és a keresztalállal megmutatják, hogy a legnagyobb megvetésben lett része: *Íme, az ember!*

E megvetettségben nemcsak Isten szeretete, hanem maga az ember is kinyilatkoztatást nyert. *Íme, az ember:* aki meg akarja ismerni őt, annak képesnek kell lennie arra, hogy fölismerje az emberi lét értelmét, gyökerét és beteljesedését Krisztusban, Istenben, aki szeretetből megalázza magát „mindhalálig, mégpedig a keresztalállig” (Fil 2,8). A fájdmalmas titkok segítik a hívőt abban, hogy átélje Jézus halálát – ott állva a kereszt alatt Mária mellett –, s hogy vele együtt merüljön el Isten ember iránti szeretetének mélységében, s érezze meg e szeretet egész újjáteremtő erejét. (R.V.M. 22.)

Amikor a fájdmalmas rózsafüzért imádkozod, szembetalálsz magad Isten mérhetetlen szeretetével, mely világunkba lépve, a szenvedésben fejeződik ki. Sírj, ha megérinti szíved Isten jósága! Sírj, mikor rádöbbsz, mit művelsz bűneiddel! Sírj, csak sajnálatból ne tedd, mert az eltávolít Tőle! Jöjj gyakran, merítkezz gyakran szenvedése titkába, hogy igaz szeretetet tanulj! Nézz Máriára! Tanuld Tőle, miként szereti Jézust a tanítvány: együtt szenved Mesterével.

ban (vö. Mk 3,31–35; Jn 2,12), és semmit nem mondanak arról, hogy jelen volt-e az utolsó vacsora termében az Eucharisztia alapításakor. De amit Mária Kánában tett, az a magatartás végigkíséri Krisztus egész útját. A kinyilatkoztatás, melyet az Atya adott a Jordánnál történt keresztelezőkor és amit a Keresztelő megismételt, Kánában Mária ajkán hangzik föl és egy nagy anyai intelemmé válik, melyet minden idők Egyházához intéz: „Tegyétek meg, amit nektek mondtam!” (Jn 2,4) Ez az intelem jól bevezeti Krisztus nyilvános élete során mondott szavait és jeleit, és a világosság minden titka számára máriás háttérrel ad. (R.V.M. 21.)

Amikor a Világosság titkait imádkozod, Jézussal találkozol. Fény vetül titkára, Szíve vágyára: jön azért, ami elveszett. Engedd, hogy megleljen, s lánggra lobban szíved. Vállára vesz gyöngéd szelíden, hazaindul veled, s könnyezve érted meg: öröme jelzi, mennyit is keresett. Hálás szívvel tekint Pásztorod Anyjára, Máriára! Szólítsd Őt Édesanyádnak, s szívedben világosság támad, mert Isten Országától nem vagy messze immár.

1. aki a Jordán vizében megkeresztelkedett

Megkeresztelkedése után Jézus nyomban feljött a vízből. Akkor megnyílt az ég, és látta, hogy az Isten Lelke mint galamb leszállt és föléje ereszkedett. Az égből szózat hallatszott: "Ez az én szeretett Fiam, aki-ben kedvem telik." (Mt 3,16-17)

Jézus nyilvános életének kezdete a keresztsége Jánosnál a Jordánban. János hirdette „a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára”. (KEK 535)

Nézd az alázatos Jézust! Nézd, amint beáll a bűnösök sorába! Leghátulra, utolsóként. Ezt a helyet nem veheti el Tőle többé senki sem. Nézd, amint vízbe lép, s örvendj a Keresztelővel, ki fűrésztvén a Bárányt, nagy újságot lát. Világosság támad, mert nyílik már az ég. Világosság támad, mert Isten Lelke ott lebeg a víz felett és ott lebeg a Bárány felett. Nyisd a szemed, s örvendj a Lélekkel, ki ingatag világunkban biztos talajra lelt! Nyisd a szíved, s örvendj az Atyával, kinek kedve telik Fiában, hisz készségeért minde-

neknek bocsánatot adhat. Szeress nagyon, s örvendj Jézussal, ki gyöngéd ajándék birtokosa immár: Atyja Lelke sugallja az Akaratot, mely kincse, öröme, tápláléka ez tán.

Amikor kereszteltek, szívedben világosság támadt. Leszállt rád a Lélek, hogy Krisztussá formáljon. Mestered alázatát, engedelmisségét tanuld kitarítón, s Atyád kedvét leli benned. Mária pedig imájával kísér, mint Fiát kísérte egykoron, mert a keresztvízben Isten gyermekévé lettél, s Édesanyát kaptál.

Jézus, aki maga a tisztaság, nyilvános működésének kezdetén a tisztulás jelképeként alámerült a Jordán vizében. Az alázatos cselekedet a Szentháromság megjelenését eredményezte. Nyilvánosan is betöltötte Jézust a Szentlélek, hogy a 40 napos böjtre és a keresztútba torkolló szolgálatára megerősödjön.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy rendszeres önuralom gyakorlatokkal tudjak ellene mondani a Sátán csábításainak! Irányítsd akaratomat, hogy minél többször a szeretet parancsa szerint akarjam szolgálni környezetemet, a Te dicsőségedre!

I. Jézus a tisztulás jelképeként alámerült a Jordán vizében. Nekem a gyónás adja a megtisztulást. Milyen gyakran élek a gyónás lehetőségével?

II. Kereszttségünkör mi is megkapjuk a Szentlélek erejét. Minden megkeresztelt embernek küldetése van. Vizsgálom-e rendszeresen, hogy mi az én küldetésem?

III. „Te vagy az én szeretett Fiam, benned kedvem telik” – mondta az Atya. Igyekszem-e az Evangélium szerint élni, hogy halálomkor Isten mondhassa: kedvem telik benned?

2. aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét

Harmadnap menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt. Jézust is meghívták a menyegzőre, tanítványaival együtt. Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: „Nincs több boruk.” Jézus azt felelte: „Asszony, a te gondod az én gondom. De még nem jött el az én órád.” Erre anyja szólt a szolgáltnak: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” (Jn 2,1-5)

Nézd a gyöngéden szerető Jézust! Nézd, amint csecsemőt tápláló anyaként önmagát osztja! Vágyva vágyta, mert az odaadás a szeretet legnagyobb boldogsága. Elárulása éjjelén, hisz árnyék mellett ragyogóbb a fény, szeretete sosem látott csodáját műveli. Élő kenyér: benne lélegzik az Isten. Élő kenyér: benne áldozza életét övéiért. Élő kenyér: néven szólít a Feltámadott. Élő kenyér: szeretetét sugarazza, mikor imádod. Nézd Máriát, az Úr Szolgálóleányát! Igent mond a Lélek érkezétre, ki élővé szenteli a kenyeret. Igent mond a Vér ontására, hisz véreből vétetett. Nézd a Szeplőtelen! Az egyetlen méltó. Tőle tanuld az elfogadás gesztusát! Kérd, mikor áldozol, szívedben az „Áment” Ő mondja helyetted!

Amikor megáldoztál, nem vagy többé, aki voltál. Krisztussá válsz, mert visszhangoznak még a szavak: „ez az én Testem”! Hordozd az örökséget: pillantásod vigasztal, s gyógyít a szavad. Egy vagy mindenkivel, baráttal, ellenséggel, mert Máriával igent mondtál a szeretetre: az Életre.

Jézus a földi életéből való távozása előtt, a Mennyei Atya akaratát teljesítve megalapította az Oltáriszentséget, hogy misztikus módon itt maradjon közöttünk. Szentségi jelenléte 2000 éve bátorítja és élteti a híveket.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy meg ne inogjon hitem a Te valószínű jelenlétedben, hanem az egyre rendszeresebb Szentségimádásomon keresztül erősíts meg engem, hogy a Világ világossága, a Föld sója lehessen, legalább a környezetem számára!

I. Az Oltáriszentségben érzékelhető, látható formában maradt itt köztünk Jézus. Hálát tudok-e adni ezért minden szentmisén?

II. Az új szövetség vére sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Kérem-e rendszeresen, hogy Szent Vérével tisztítson meg Jézus?

III. Az Oltáriszentség tiszteletének mértéke látszik cselekedeteimen is. Szavaimmal támogatott cselekedeteimen keresztül tovább tudom-e adni az Oltáriszentség tiszteletét a rám bízottaknak, a körülöttem levőknek?

Amikor keresztet súlyossá nehezül, amikor életedben a búzaszem törvénye jelentkezik, ne félj, ne fuss el, inkább emlékezz! Fénylő pontként őrizd a magad Tábor-hegyeit! Mikor igaz szeretettel találkoztál, mikor bűneiden sírni tudtál, mikor Istenbe-merülten imádkoztál – mindannyiszor a hegyen voltál.

Jézusom, te kiválasztottál három apostolt és előttük megmutattad teljes isteni dicsőségedet. Mindezt szeretetből, értünk vállalt szenvedésed előtt tetted, hogy megerősítsd lelkükben a választottakat, hogy majd ők minket erősíthessenek meg. Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy nap mint nap egyre inkább a Te akaratod szerint éljek, hogy földi életem végén a Te dicsőségedet szemlélhessem az örök életen át!

I. Jézus megmutatta istenségét a kiválasztott apostoloknak. A bűnös ember nem tud gyönyörködni Krisztus istenségében, csak a megtisztult ember. Szavaimmal, cselekedeteimmel törekszem-e nap mint nap a tiszta életre?

II. „Uram, jó nekünk itt lenni” – mondták az apostolok. Át tudom-e érezni, hogy milyen jó az Oltáriszentségben jelenlevő Jézushoz közel lenni? Milyen sűrűn dicsőítem Őt a jelenléteért a szentmisében vagy egyszerűen a Tabernákulum előtt?

III. „Ők pedig hallgattak és senkinek sem szóltak.” Tudok-e uralkodni szavaimon? Meg tudom-e őrizni a titkokat, melyeket rám bízhatnak?

5. aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát

Vacsora közben Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta tanítványainak, ezekkel a szavakkal: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem!” (Mt 26,26)

Amikor Jézus az utolsó vacsorát apostolaival a húsvéti lakoma keretében ünnepelte, a zsidó húsvétnek megadta végső értelmét. Valójában ugyanis Jézus átmenetele a halálon és a föltámadáson át az Ő Atyjához, tudniillik az új húsvét, elővételezve lett az utolsó vacsorán, és ezt ünnepeljük az Eucharishtiában, mely beteljesíti a zsidó húsvétot és elővételezi az Egyház végső húsvétját az Ország dicsőségében. (KEK 1340)

Nyilvános élete kezdetén Jézus - Anyja kérésére - első csodáját egy menyegzős ünnepen cselekedte. Az Egyház nagy jelentőséget tulajdonít Jézus részvételének a kánai menyegzőn, mert bizonyítékot lát benne arra, hogy a házasság jó, és annak meghirdetését, hogy a házasság ezentúl Krisztus jelenlétének hatékony jele lesz. (KEK 1613)

Nézd az engedelmes Jézust! Nézd, amint Máriára pillant! Anya, s Fiú gyöngéd szeretete sosem ismert mást, mint igent. Az iménti szó sem elutasítás, inkább tanítás. Tanítás nekünk, hogy sose feledjük: első mindig, amit Isten akar! Nézd Máriát, figyeld tapintatát! Szíve meglát minden bánatot és gondot. Érzékeny rezdülése jövő küldetése csírája. Oltalmazó, pártfogó, mindenek Anyja lesz egykoron. Égi terv fénye világított föl szívében. Számít rá az Atya a most induló nagy műben. Ezért jelzi Fiának, amit észrevett, mert a feladat kötelez. A szolgálak mi vagyunk, kik figyelik az Édesanyát. Szava sosem parancs, sosem utasítás, most is szelíd tanítás csupán: „Tegyétek, amit mond”!

Amikor megérezel bajt, észreveszel szűkséget, bánatot, szíved arra indít, hogy cselekedj. Máriaként fordulsz Jézushoz, s figyelmébe ajánlod mint saját ügyedet. Nem utasítasz, nem kérsz semmit sem. Jelzel csupán, a többi Őrá bízod – s imád meghallgatásra találni.

A Szűzanyát, Názáret alázatos, szeretetet sugárzó leányát mindenki ismerte. A Fia szava 30 éves fiatalemberként lehet, hogy kevés lett volna, hogy a szolgálak a kérésének eleget tegyenek. A Szent Szűz közbenjárására azonban azonnal cselekedtek.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy Édesanyánk közbenjárását elfogadjam, a szavát meghalljam és általa napról napra egyre közelebb juthassak Hozzád!

I. A víz borrá változott, a közönségest nemessé alakította Jézus. Gyarló voltomban kérem-e rendszeresen Jézust, hogy lelkemet alakítsa nemessé?

II. A Szűzanya szólt a szolgálaknak, ezért rögtön teljesítették Jézus utasítását. El tudom-e fogadni a Szűzanya közvetítő szerepét? Kérem-e nap mint nap, hogy segítsen Jézushoz jutnom?

III. A csoda láttán tanítványai hittek Jézusban. A körülöttem nap mint nap létrejövő kis csodákat észreveszem-e? Legalább ezek hatására tudok-e igazán hinni Jézusban?

3. aki meghirdetette Isten országát

„Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.” (Mk 1,15)

Minden ember meghívás kap arra, hogy belépjen az Országba. Ez a messiási ország, melyet először Izrael fiainak hirdettek, minden nép embereinek szól. Aki be akar lépni az Országba, annak el kell fogadnia Jézus szavát. (KEK 543)

Nézd Jézust, az Ország Királyát! Nézd, amint ajkán magasztos igék fakadnak! Gyermekként ragyog, mert nagy örömet hirdet: sötétben élőknek Világosság Országát, rabként sínylődőknek szárnyalás szabadságát. Föléled a halott! Meggyógyul a leprás! A bűnös fölemeli fejét... Mert élet bősége árad el testben és lélekben, mikor a Szeretet Országával találkozik. Keresd az Országot, mert meg kell találnod! Keresd, hisz boldogságra ítéltté! Boldogságra már itt, ezen a földön.

Amikor Evangéliumot olvasol, az Orzággal találkozol. Büntől tisztult szívvel lépj hát be bátran, be az Evangéliumba! Éld az Igét, szeress, mint Mestered, s rejtett kincsre találsz. Tanuld Mária titkát, s tiéd lesz az Ország! Tanuld gyermek-hitét, ártatlan egyszerűségét, mert kicsinyké az Ország.

Jézus három éven át járt fáradhatatlanul az emberek között hirdetve Isten csodálatos szeretetét. Akik nyitott szívvel befogadták Isten igéjét, azok között csodát is tudott tenni. Közben rendszeresen elvonult imádkozni, a Mennyei Atyával beszélgetni.

Kérlek, Jézusom, add kegyelmedet, hogy a Szentírásban olvasottakat imáimmal tudjam elmélyíteni lelkemben, hogy a Te szeretet-üzenetedet tudjam sugározni az emberek felé!

I. Békesség nektek, ne féljete! – mondja az Úr. Mennyire tudok az Istenbe vetett hittel törekedni a békére otthon és a munkahelyemen? Oda tudok-e figyelni családomban, munkahelyemen, hogy békesség hordozó legyek ebben az egyre idegesebb világban?

II. Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet. – mondja Jézus. Hétköznapijaimban, a munkahelyen, a családban tudom-e Jézus útját követni, az igazsághoz tűzön-vízen át ragaszkodni, hogy az életet hordozhassam magamban, és ezáltal megszenteljem környezetemet?

III. „Beteljesedett az idő... tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban” – mondja Jézus. Milyen sűrűn tartok bűnbánatot, önmagamat fegyelmezve, hogy ösztöneimen uralkodni tudjak a világ egyre erősödő csábításai ellenére?

4. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét

Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük, arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, hogy vakított, mint a fény. (Mt 17,1-2)

Jézus egy pillanatra megmutatta isteni dicsőségét, megerősítve így Péter hitvallását. Azt is megmutatja: Jeruzsálemben el kell szenvednie a kereszten a halált, hogy bemehessen „dicsőségébe” (Lk 24,26). (KEK 555)

Nézd Jézust, a világ Világosságát! Nézd, amint imába merült arcát új fény hatja át! Föltáruul a titok: istenségét rejtegette, hogy kicsinek, bűnösnek barátja lehessen. Nézd Pétert, s a másik kettőt! Titkos szendergéssből kelnek. Valóság, vagy álom? Mennyei fönségből Illés, Mózes tanúságát hallják: szükséges a szenvedés, szükség van a halálra, mert a búzaszem törvénye nem e világ találmánya. Szívüket most gyöngéd szeretet, atyai szózat boldogítja: „ez az én szerelmes Fiam, kiben gyönyörködöm...”. A tanítványok gyermekörömebe egyszerre magasztos, szent félelem vegyül. Isten Lelke ködözi be őket. Maradni, sátrat verni azonban nem lehet. Vár a feladat, vár a búzaszem törvénye. Odafenn feltáruult Mestered méltósága. Lefelé ballagván megérint valaki másnak a nagysága. Alázat, egyszerű külső, valamit takar Móriában! Nem láthatott fényt, nem hallott Ő hangot. Hitt. Ebben áll boldogsága. Hitt angyal-szóra, hitt a betlehemi istállóban, hitt Fia tanító szavában, hitt a keresztje alatt állva.